

Preek Lukas 8: 26-39 HSV – Zendingszondag

“Vertel het aan de mensen”

Broeders, zusters,

Die vreemde gebeurtenis daar in het gebied van de Gadarenen zou je Gods verlossingsplan in een notepad kunnen noemen. We zien dat Jezus in bezet gebied komt, we zien de confrontatie tussen duisternis en licht, we zien de overwinning van het licht en de opdracht van Jezus, het thema van deze zendingszondag: *vertel het aan de mensen!*

De geschiedenis van vandaag begint in het Joodse land. Jezus verricht daar genezingen en hij vertelt gelijkenissen. Op een gegeven moment doet Jezus het voorstel om naar de overkant van het meer van Gallilea te varen. Dat is opmerkelijk. Het meer vormt als het ware een natuurlijke grens tussen het Joodse land en Dekapolis een soort stedenbond van ongeveer 10 steden, die nu in het gebied van het huidige Syrië en Jordanië liggen. Ook Gadara was één van deze steden. Tussen deze steden was het bergachtig en leeg. De mensen waagden zich niet of nauwelijks in deze griezelige streken met z'n angstigmakende grotten en spelonken. Niemand voelde zich daar veilig. De inwoners van Israel beschouwden het gebied als een heidens land. Er woonden nauwelijks Joden in het gebied en voor de dienst aan de God van Israel was al helemaal geen ruimte meer. Dat blijkt ook wel uit het feit dat er en masse varkens werden gehouden in het gebied. In het Joodse land zijn varkens onrein, maar in het gebied van Dekapolis taalt men daar niet naar.

En toch wil Jezus naar dit gebied toe. Hij begeeft zich dus vanuit Israel, waar het volk van God woont, op het terrein van de vijand, waar de duivel mensen bij de levende God vandaan houdt.

Jezus en zijn discipelen steken het meer van Galilea over richting het zuidoosten. En daar op het meer komen ze in een storm terecht. De discipelen die toch ervaren vissers zijn, zijn doodsbang. Blijkbaar was dit geen normale storm. Ik houd er niet van om alles in de wereld meteen geestelijk uit te leggen, ik wil niet meteen achter iedere boom een boze geest zien en ook niet achter iedere golf. Ik weet ook niet precies in hoeverre Gods tegenstander invloed kan uitoefenen op de weersomstandigheden, maar je krijgt daar toch wel de indruk van. Maar hoe opmerkelijk, terwijl de storm tekeer gaat en de boot meer en meer water maakt, slaapt Jezus. De situatie volledig onder controle. Al schudt alles op z'n grondvesten en komt de hele geestenwereld in beroering, Jezus is niet van

Zijn voornemen af te brengen. Wakker geworden bestraft Jezus de storm. De storm lijkt Jezus te willen tegenhouden naar Dekapolis te reizen en Jezus spreekt de storm toe alsof het een persoon is. En de storm gaat liggen. Het wordt niet alleen windstil, maar het water wordt ook rustig. Dat de wind weer plotseling gaat liggen was een natuurlijk verschijnsel, dan kan, zo plotseling als een storm kan opsteken, zo plotseling kan de wind ook weer gaan liggen. Maar dat het water van het ene moment op het andere moment zo vlak wordt als een spiegel is een wonder. Dat is echt niet normaal. Als een storm gaat liggen duurt het normaal gesproken nog uren voordat het water weer rustig is. Dat beseften de discipelen maar al te goed en ze waren dan ook diep onder de indruk van hun Meester. *Wie is Deze toch, dat Hij ook de winden en het water bevel geeft en ze Hem gehoorzamen? (8:25)*

Nog onder de indruk van deze gebeurtenis komen de discipelen met Jezus aan land in het gebied van de Gadarenen. Probeer je eens voor te stellen hoe het is om dat op één en dezelfde dag mee te maken. Een angstaanjagende storm en meteen daarna de confrontatie met een door de duivel bezetene. Een man die Jezus schreeuwend en krijsend tegemoet komt. Hij leeft in de grafspelonken en loopt naakt rond. De bewoners van de omgeving hebben wel geprobeerd hem te boeien met kettingen, maar zelfs die trekt hij met zijn bovennatuurlijke kracht kapot. Reken maar dat hij in die omgeving heel wat mensen de stuipen op het lijf heeft gejaagd. Tussen twee haakjes, deze gebeurtenis wordt ook door Markus en Matteus beschreven, maar Matteus (Matt. 8) heeft het over twee bezetenen. Dat heeft te maken met de nadruk die de verschillende evangelisten willen leggen in hun beschrijving van de gebeurtenissen. Matteus wil vertellen dat Jezus overwinnaar is over de boze. Zelfs twee bezetenen, die een hele stad in een wurggreep hielden moeten in Jezus een meerdere erkennen.

Voor Lukas was niet zo zeer het aantal bezetenen van belang, het zullen er wel twee geweest zijn, maar Lukas wil Jezus' verlangen om Zijn Boodschap ook buiten Israel, in het gebied van Dekapolis te verkondigen, laten zien. En daarom maakt hij alleen melding van deze ene man, misschien dat hij het meest in het oog sprong van de twee. De bezetenen kwamen Jezus tegemoet rennen maar ze vielen languit voor Hem neer. Net als bij de storm op het meer moet de boze hier in Jezus zijn meerdere erkennen. Hij kan dan misschien door middel van deze man een heel gebied in z'n greep houden, maar als Jezus verschijnt, de Zoon van God in levende lijve, is hij nergens. Zelfs een legioen demonen moeten het afleggen tegen één woord van Jezus. Prettig idee, vind je niet. Soms kunnen mensen nogal zenuwachtig worden van verhalen over de duivel en

bezetenen. Laten we hem in de eerste plaats niet te veel aandacht geven, die eer verdient hij niet. Maar laten we hem ook niet ontkennen, dat doet de bijbel ook niet. De duivel is realiteit. Maar als je gelooft in Jezus dan mag je weten dat de Here Jezus vele, vele malen sterker is dan Gods tegenstander. De duivel is sterker dan wij zijn, maar hij kan niet anders dan in Jezus zijn meerdere te erkennen. En daarom geen angst, Hij die in ons is, de Here Jezus, is meerder dan hij die in de wereld is, de duivel!

Opmerkelijk ook dat boze geesten weten wie Jezus is! *Jezus Zoon van de Allerhoogste, ik bid dat U mij niet pijnigt.* De duivel is zich terdege bewust dat er een afrekening gaat komen. Hij is zich bewust dat zijn definitieve bestemming de afgrond zal zijn, de poel van vuur en zwavel (Opb 20:10). En hij is zich ook terdege bewust dat deze Jezus de van God gezondene is. De boze moet knarsetandend toezien dat de Zoon van de Allerhoogste God voet aan wal zet in zijn domein. De invasie is begonnen. Het gebied waarvan hij dacht dat hij het in z'n macht had zal het onderspit delven. Door middel van de storm kan hij Hem niet tegenhouden, door middel van deze twee door legioenen demonen bezetenen kan hij Hem ook niet tegenhouden. Ook hier, in zijn gebied zal het licht de duisternis verdrijven!

Smekend vragen de demonen of ze in een kudde zwijnen mogen trekken. Ze hopen nog op uitstel van executie. Jezus stemt er mee in. De demonen verlaten de man en gingen in de varkens. De kudde stort van de steilte af het meer in en verdrinkt. Ook daarin komt de ware aard van de boze naar voren. Hij is uit op vernietiging en heeft geen enkel respect voor het geschapen leven. Eerst wil hij een mens kapot maken en nu dit niet lukt, vernielt hij een kudde varkens.

De varkenshoeders rennen naar de stad om te vertellen wat er gebeurd. Alle varkens zijn in het meer gestort en die griezels die alles en iedereen de stuipen op het lijf jaagt lijkt van het ene op het andere moment genezen te zijn.

De stad loopt uit, de rampoeristen willen met eigen ogen zien om wat er gebeurd is. Iedereen is diep onder de indruk. De dode varkens drijven in het meer en die krankzinnige bezeten man zit gezond en wel aan de voeten van Jezus. Hij heeft weer kleren aan en lijkt volledig bij z'n verstand.

Al snel sturen de bewoners van het gebied een delegatie naar Jezus. Of Hij maar gauw wil vertrekken. Jezus heeft hun in een economische crisis gestort. Hun hele kapitaal is letterlijk in het water gevallen. Ze lijken banger voor Jezus te zijn dan ze ooit voor de bezetene zijn geweest. De prijs voor de genezing van de bezetene is wat hen betreft te hoog. De inwoners van Dekapolis kiezen voor het geld, hun middel van bestaan, liever

dan dat ze deze Jezus nog beter leren kennen. Hun veestapel is hen meer waard dan de ontmoeting met deze Zoon van David die gekomen is om mensen te bevrijden uit hun bindingen en bezetenheid. De mensen kunnen Jezus wel wegkijken.

Maar niet iedereen! De bevrijde man wil graag met Jezus mee. Hij wil niets liever dan een leerling worden van deze wonderlijke Rabbi die hem uit zijn afschuwelijke toestand heeft bevrijd.

En dan zien we opnieuw het hart van Jezus. Zojuist hebben de inwoners van Dekapolis Hem afgewezen en gevraagd om te vertrekken. In hun gebied is er geen plaats voor deze Joodse wonderdoener. Maar daar waar de mensen hun hart toesluiten wil Jezus nieuwe kansen geven. Hij geeft de bevrijde man de opdracht om in het hele gebied te vertellen over de grote dingen die hem overkomen zijn. Hij stuurt de man erop uit. Vertel het aan de mensen! Lukas vertelt dat de man de stad ingaat. Volgens Markus trekt de man niet alleen de stad in, maar gaat hij het hele gebied van Dekapolis door om te verkondigen wat Jezus heeft gedaan.

Dan vertrekt Jezus! Hij stapt weer in z'n boot en gaat naar de overkant.

Nu zei ik al aan het begin van de preek dat deze gebeurtenis een illustratie is van Gods verlossingsplan. Het evangelie in een notedop.

Met de overtocht naar Dekapolis laat Jezus zien dat Hij met zijn komst naar de wereld niet alleen zijn armen heeft uitgestrekt naar Gods volk Israel, maar ook naar de mensen buiten Israel. Als Jezus verkondigt dat Hij gekomen is om het verlorene te zoeken en te redden geldt dat ieder mens. Eerst de Jood, maar dan ook de Griek. In deze geschiedenis gebeurt dat nog maar mondjesmaat. Eén mens wordt verlost uit de klauwen van de boze. Vanuit Israel wordt er voor het eerst verlossing naar de buitenwereld gebracht. Maar straks op de Pinksterdag zal deze verlossing vanuit Jeruzalem zich als een olievlek verspreiden naar Judea, Samaria, tot aan de uitersten van de aarde. In één generatie zal een groot deel van de wereld het horen. De Zoon van God heeft 'voet aan wal' gezet in de wereld. Hij is gekomen om mensen die helemaal klem zitten in hun zonden, hun wonden en hun bonden, te bevrijden.

Het tweede dat we leren uit deze geschiedenis is de allesomvattende macht van Jezus. Dat was al zo tijdens deze geschiedenis, maar straks, na Goede Vrijdag en Pasen is zichtbaar geworden dat Hij door Zijn dood aan het kruis en Zijn opstanding uit de dood heeft laten zien dat Hij sterker is en machtiger dan iedere tegenstander van de mens. Ieder wonder en iedere genezing die Jezus deed tijdens zijn rondwandeling op aarde

zijn richtingaanwijzers naar de nieuwe aarde die komt. Zijn genezingen verwijzen naar de tijd die komen gaat als er geen ziekte meer zal zijn. De bevrijding van bezetenen laat ons zien dat er een tijd komt dat de boze geen enkele invloed meer zal hebben, de opwekking van doden vertelt ons dat de dood overwonnen gaat worden, het voeden van de schare vertelt ons dat er een tijd komt dat er geen honger meer zal zijn. Sinds op Golgotha, in die uren van duisternis, de stem van de Zoon van God heeft geklonken 'Het is volbracht' is er voor iedere zonde vergeving mogelijk. Ieder mens die bij Jezus zijn toevlucht zoekt en Hem als Redder erkent mag nu al ervaren hoe bevrijdend dat is. Hij vraagt maar één ding. Geloof het. Neem het aan. Pak die reddingsboei.

Het derde dat we leren uit deze geschiedenis is dat Jezus onze keuzes respecteert. Jezus komt in het land van Dekapolis. Hij toont aan de mensen wie Hij is. Hij is de Verlosser, de Man die gebondenen bevrijdt. Maar Hij dwingt niemand. Dat doet Hij vandaag ook niet. Hij laat zich zien. Door de verkondiging van het Woord maakt Hij zich bekend. Vaders en moeders vertellen hun kinderen van Jezus. Christelijke scholen dragen de boodschap van Jezus uit. In de kerken hoort de Boodschap van Jezus centraal te staan. Maar nooit kan die Boodschap dwingend opgelegd worden. Jezus laat ons de keuze. We hoeven niets. We mogen. Jezus wil mensen niet tegen hun wil in redden. Wie Hem niet wil, die hoeft niet. Hij biedt zich aan. Hij nodigt uit. Ja, volgens Paulus smeekt Hij zelfs: laat je toch met mij verzoenen (2 Cor. 5). Maar Hij dwingt nooit. Daarmee loopt Jezus natuurlijk een geweldig risico. Mensen kunnen 'nee' zeggen. En hoe zeer dat doet, hoef ik u niet te vertellen. Als u mensen kent, die u liefhebt, die het aanbod van Jezus afwijzen doet dat onnoemelijk zeer. En reken er maar op dat die afwijzing door Jezus zelf helemaal tot in het diepste van z'n wezen gevoeld wordt.

Maar er is nog iets dat we kunnen leren uit de geschiedenis van Lukas 8. En dat mag hoop geven. De mensen in Dekapolis wijzen Jezus af. Maar daarmee zijn ze nog niet van Jezus af. Want die ene man die verlost is, de ex-bezetene, wordt door Hem op pad gestuurd. 'Vertel het aan de mensen....' Ga vertellen wat Jezus in jouw leven heeft gedaan. Kijk, dat is nu getuigen! De bijbel kent twee woorden voor het uitdragen van het Evangelie. Verkondigen en getuigen. Verkondigen wil zeggen dat je vertelt van Jezus' werk voor de wereld. Zijn komst, zijn kruisdood, zijn opstanding, zijn verlossing, zijn wederkomst. Verkondigen is, zeg maar, de bijbelse Boodschap uitleggen. Maar getuigen wil zeggen dat je vertelt wat Jezus in jouw leven heeft gedaan. En dat moet de ex-bezetene gaan doen.

En dat is ook wat nu nog altijd gebeurt. Toen Jezus naar de hemel ging zei Hij: gij zult

Mijn getuigen zijn (Hd. 1:8) Je zult vertellen wat ik in jouw leven heb bewerkt. Bij verkondigen kunnen mensen nog zeggen dat hetgeen je vertelt jouw waarheid is. Maar een getuigenis is veel moeilijker tegen te spreken. Het is wat jij hebt meegemaakt. Het is jouw ontmoeting met Jezus. Het is de verandering die Jezus in jouw leven bewerkt heeft.

Broeders en zusters, toen Jezus werd afgewezen door de inwoners van Dekapolis gaf Hij het niet op. De ex-bezetene mocht als een vooruit geschoven pion van Zijn Koninkrijk beginnen met het uitdragen van de Boodschap van Jezus.

We zijn nu al veel en veel verder in de tijd. Miljoenen mensen hebben Jezus leren kennen. En al die door Jezus verlost mensen mogen nu in hun eigen 'Dekapolis' een getuige zijn. Vertellen wat Jezus heeft gedaan. En wij hebben als gemeente het grote voorrecht om verder te kijken dan onze eigen leefwereld alleen. We mogen bijdragen aan het werk van zendingen. En omdat we leven in ongeveer het rijkste deel van de wereld heeft God ons ook de verantwoordelijkheid gegeven om ruimhartig bij te dragen om hun werk te steunen. Zending en Evangelisatie zijn niet een hobby van een paar enthousiastelingen in de gemeente. Zending en Evangelisatie zijn een primaire taak van de gemeente. Als ons hart een beetje op Jezus' hart lijkt dan zal het ook onze passie zijn om onze medemens te bereiken.

Zoals de ex-bezetene een vooruitgeschoven pion was in een vijandige wereld, zo zijn wij als gemeente van Christus dat ook.

Vanaf het moment dat de bezetene een ex-bezetene werd, kreeg hij ook een opdracht. Hij werd niet bevrijd om bevrijd te worden. Geen doel op zich, maar Hij werd bevrijd om de boodschap van bevrijding rond te bazuinen.

En dat geldt voor ons niet minder. Jezus heeft u ook niet bevrijd om vervolgens op de hemel te gaan zitten wachten. Jezus schakelt ons in in Zijn grote plan. We mogen met Hem mee doen. Vertel het aan de mensen. Vertel aan wie het maar wil horen wat Jezus voor U heeft gedaan!

AMEN